

MY SOUL IS THIRSTY

MIA ANIMO SOIFAS

Ĉi tiu Evangelia traktado estis tradukita per komputilo. Se vi povas korekti aŭ plibonigi la lingvon, bonvolu kontakti la oficejon per info@angp.co.za

"Kiel cervo sopiras fluon de malvarmeta akvo, tiel mi sopiras al vi, ho Dio. Mi soifas vin, la vivantan Dion." (Psalmoj 42: 1,2).

Ĉi tiuj vortoj de la psalmisto validas por ĉiu homo. Dio kreis nin - spiriton, animon kaj korpo. Samkiel nia korpo malsatas pri manĝaĵoj kaj trinkaĵoj, tiel nia animo soifas Dion, la vivantan Dion. Se ni ne nutros niajn korpojn aŭ donos al ĝi ion por trinki, ni mortus, aŭ se ni ricevus malĝustan manĝon aŭ trinkaĵon, ni malsaniĝus. La samo validas por nia animo, ĉar "la homo ne povas vivi sole per pano, sed bezonas ĉiun vorton, kiun Dio diras." (Mateo 4: 4). Jesuo diris al ili: "Mi estas la pano de vivo." "Kiu venas al mi, tiu neniam malsatos;

tiu, kiu kredas al mi, neniam soifos. Ĉar la pano, kiun Dio donas, estas Tiu, kiu malsupreniras de la ĉielo kaj donas vivon al la mondo." (Johano 6: 33,35). "Mi diras al vi la veron: tiu, kiu kredas, havas eternan vivon. Mi estas la pano de vivo. Mi estas la viva pano, kiu malsupreniris de la ĉielo. Se iu manĝos ĉi tiun panon, li vivos por ĉiam." (Johano 6: 47,48,51).

Jesuo diris al la Samaria virino, ke se ŝi nur scius, kion Dio donas, ŝi demandos Lin, kaj Li donos al ŝi vivigan akvon por trinki. Li ankaŭ diris al ŝi, ke kiu trinkos la akvon, kiun Li donas, li neniam plu soifos. La akvo, kiun Li donas, fariĝos en ŝi fonto, kiu provizos ŝin per viviga akvo, kaj donos al ŝi eternan vivon. (Johano 4: 10-14).

Jesuo, la Vorto de Dio, kiu fariĝis homo kaj vivis inter ni, estas la sola viva pano, kiu kontentigas, kaj la sola, kiu donas vivan akvon, por estingi la soifon de nia animo. Nenio alia en ĉi tiu mondo povas doni eternan vivon kaj kontentigi nin. Nek mono, plezuro, virinoj, viroj, famo, honoro, trinkado, dancado, tabako, drogoj aŭ io alia povas kontentigi la soifon de nia senmorta animo. La riĉulo, pri kiu Jesuo parolis, havis ĉiujn ĉi aferojn, sed kiam li fine iris al infero, li suferis eternan soifon, kaj deziris, ke Lazaro trempu sian fingron en akvon kaj metu ĝin sur sian brulantan langon, ĉar li estis turmentita per la flamoj de eterna infero - sed Lazaro ne povis helpi lin. (Luko 16: 19-31).

Ho, mia amiko, ĉesu provi nutri vian animon per la malplenaj aferoj de ĉi tiu mondo. Ili trompas vin. Ili ŝajnigas kontentigi vin kaj lasi vin pli malsata kaj soifa ol iam ajn.

Ĝi estos, "kiel malsata viro, kiu sonĝas, ke li manĝas, kaj vekigis malsata. Aŭ kiel viro mortanta de soifo, kiu sonĝas, ke li trinkas, kaj vekas kun seka gorĝo." (Jesaja 29: 8). Se vi ne nutros vian animon per la pano de vivo kaj donos al ĝi akvon de vivo, ĝi mortos. La plezuro de peko ne estas

manĝaĵo por la animo. Dio kreis nin kaj igis la homon viva animo. Nur Dio povas kontentigi la sopiron kaj la soifon de niaj animoj. Niaj animoj krias al Dio, la vivanta Dio, por kontento. Se ni ne permesos al niaj animoj trovi kontenton, ni mortos kaj suferos eternajn soifon kaj malsaton en la neniam mortantaj flamoj de la infero.

Jesuo malsupreniris de la ĉielo por nutri niajn animojn per la viva pano kaj kontentigi niajn soifajn animojn per la viva akvo. Tiel same kiel vi manĝas la naturan panon kaj prenas ĝin en vian korpon, prenu Jesuon en vian koron kaj trinku en la Sankta Spirito, kiun Jesuo sendis en ĉi tiun mondon por fariĝi fonto de vivo en vi, por lumigi kaj fortigi vin kaj gvidi vi en ĉian veron.

Jesuo diris: "Kiu manĝas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu havas eternan vivon, kaj mi vivigos lin en la lasta tago. Ĉar mia karno estas la vera manĝaĵo, mia sango estas la vera trinkaĵo. Kiu manĝas mian karnon kaj trinkas? Mia sango loĝas en Mi, kaj mi loĝas en li. Jen do la pano, kiu malsupreniris de la ĉielo. Kiu manĝos ĉi tiun panon, tiu vivos eterne. " (Johano 6: 54-58). Akceptu Jesuon, la donon de Dio nun, Tiu, kiu plene kontentigas la malsaton de nia animo.

Unua paŝo al ĉielo

Dio donis al ni certan vojon, kiu kondukas al la ĉielo. Ni devas preni la vojon, kiun Dio donis por ni. La ŝtupetaro, kiu kondukas al la ĉielo, havas multajn paŝojn.

La unua paŝo al Dio estas "Pento de peko." Johano Baptisto instruis kaj diris: "Deturnu vin de viaj pekoj, ĉar la regno de la ĉielo estas proksima!" (Mateo 3: 1-2). La apostoloj diris al la homoj, ke ili pentu. Petro diris: "Ĉiu el vi devas deturni sin de siaj pekoj kaj esti baptita en la nomo de Jesuo Kristo, por ke viaj pekoj estu pardonitaj." (Agoj 2:38). "Pentu do pri ĉi tiu malbono en via koro, kaj preĝu al la Sinjoro, ke Li pardonu vin." "Dio pretervidis la tempojn, kiam homoj ne

konis Lin, sed nun Li ordonas al ĉiuj ĉie deturni sin de iliaj malbonaj vojoj." (Agoj 3:19; 8:22; 17:30). Al la malantaŭaj glititaj preĝejoj, Jesuo, la estro de la eklezio diris: "Pensu kiom longe vi falis! Nun deturnu vin de viaj pekoj! Se vi ne faros tion, mi baldaŭ venos al vi kaj batalos kontraŭ vi per la glavo, kiu eliras de mia buŝo. Tiujn, kiujn mi amas, mi riproĉas kaj disciplinas, do estu fervoraj kaj pentu. (Revelacio 2: 5,16). Penti signifas turni vian dorson al via malnova vivo kaj turni vin por sekvi Jesuon kaj plenumi la volon de Dio. (Agoj 1121; 14:15). Pento koncernas ĉiujn pekulojn kaj nekredantojn, kaj ankaŭ ĉiujn, kiuj estas kristanoj nur laŭnome kaj vivas en peko kaj estas spirite mortaj. Ili pentu siajn pekojn.

Pento kaŭzas, ke homo deturnas sin de peko, rezignas pri idoloj, sorĉado, ebrio, seksa malmoraleco, ŝtelado, kaj mensogoj kaj malbonaj praktikoj. "Deturnu vin de ĉiuj malbonoj, kiujn vi faras, kaj via peko ne pereigu vin." (Ezekiel 18.30-32).

Pento estas la enirejo al plena savo. (Mateo 3: 2; Agoj 2: 37,38).

Pento estas vera malĝojo pro la pekoj, kiujn ni faris. (Mateo 26:75; 2 Korintanoj 7:10).

Pento estas deturni sin de peko. (Luko 15: 18).

Pento estas konfesi vian pekon kaj ne kaŝi ĝin. (1 Johano 1: 9; Proverboj 28:13).

Pento estas plene kapitulaci al Dio. (Luko 9:62).

Pento estas **korekti** tion, kion vi faris malbone. (Luko 19: 8).

La Sankta Spirito kondamnas pekon kaj helpas nin penti. (Johano 16: 8).

Iuj, kiuj pentis

Reĝo David pentis kaj estis pardonita. (Psalmoj 51: .1-12). Daniel pentis pro sia popolo kaj Dio aŭdis lin. (Daniel 9: 3-19). La reĝo kaj la homoj de Ninevo pentis kaj la tuta urbo saviĝis. (Jona 3: 5-10). La perdita filo pentis kaj estis bonvenigita de sia patro. (Luko 15:21). Petro la Apostolo pentis kaj estis pardonita. (Mateo 26:75). Saŭlo pentis kaj fariĝis Paŭlo la potenca Apostolo. (Agoj 9: 1-22).

Falsa pento

Iuj homoj pentas, sed ilia pento ne estas aŭtenta. Adamo kulpigis Eva kaj Eva kulpigis la serpenton pro iliaj pekoj. Reĝo Faraono pentis por eskapi la juĝon de Dio, sed lia pento ne estis aŭtenta. (Eliro 9:27; 10:16). La profeto Balaam pentis, sed daŭrigis malĝustan vojon. (Nombroj 22.34). Reĝo Saŭlo pentis sed volis esti honorata samtempe kaj ne montris veran malĝojon pro sia peko. (1 Samuelo 15:30). Judaso Iskarioto pentis en falsa maniero, li konfesis sian pekon antaŭ hipokritaj pastroj anstataŭ iri al Jesuo, kiun li perfidis. (Mateo 27.3,4).

Ni devas penti kaj konfesi niajn pekojn al tiu, kontraŭ kiu ni pekis. La perdita filo montris veran penton. Li ekstaris kaj lasis la porkojn kaj sian mastron kaj iris rekte al sia patro kaj diris: "Patro, mi pekis kontraŭ Dio kaj kontraŭ vi. Mi ne plu taŭgas esti nomata via filo." (Luko 15: 11-24). Li akuzis nenium alian krom li mem, sed kredis al la boneco kaj amo de sia patro.

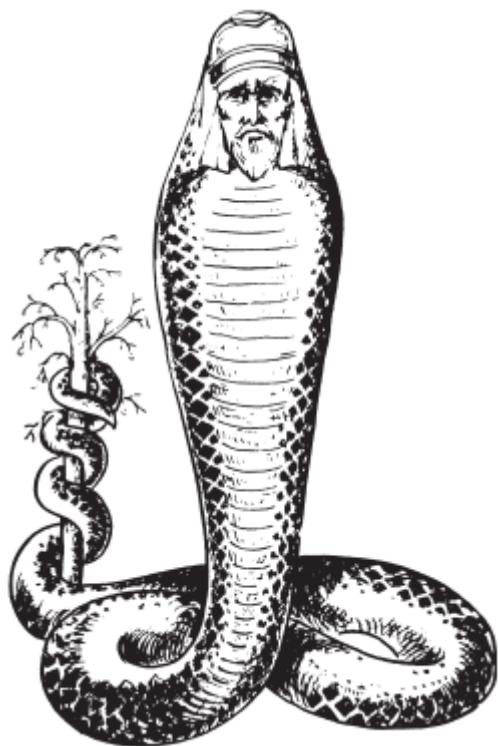
Vera pento

Vera pento estas konata per siaj fruktoj kaj faroj. La frukto kaj faroj de fido montras sin, kiam pekulo vere forlasas siajn pekojn kaj montras veran malĝojon pro siaj pekaj vojoj. La ŝtelisto redonos tion, kion li ŝtelis, al la legitima posedanto, se eble. La drinkulo ekstermos sian

bieron kaj brandon. Kiu fidis idolojn kaj sorĉadon, tiu forbruligos siajn idolojn kaj ĉarmojn. La malfidela edzo aŭ edzino restarigos ĝustajn rilatojn en sia hejmo kaj forlasos ĉiujn pekajn rilatojn. Zacheo, la ĉefa impostisto, akceptis Jesuon en sia hejmo kaj diris: "Aŭskultu sinjoro! Mi donos duonon de miaj havaĵoj al la malriĉuloj, kaj se mi trompis iun, mi repagos al li kvaroble." (Luko 19: 8).

La verkisto scias pri centoj da pekuloj, kiuj, post pento al Dio, redonis ĉiajn ŝtelitajn aŭ malĝuste akiritajn aĵojn al la laŭleĝa posedanto. Mono, vestaĵoj, mebloj, iloj, ŝafoj, kokaĵoj, bovoj, tranĉiloj estis fordonitaj, tabako, karto, ĉarmoj kaj medikamentoj, ĵetkuboj, sorĉistostoj, revolveroj, ktp, ktp., Estis forigitaj. Multaj demandis pardonon al tiuj, kiujn ili ofendis, kaj trovis pacon. Tiel farante, multaj el la posedantoj de la ŝtelitaj varoj resenditaj, ankaŭ trovis penton kaj savon.

Ne prokrastu, surgenuiĝu nun kaj elverŝu vian koron en pento al Dio. Laŭ Lia promeso Li pardonos viajn pekojn kaj donos al vi pacon kaj eternan vivon.

Hipokriteco estas falsa religio, tenanta la eksteran formon de nia religio, sed malakceptanta ĝian veran potencon. Hipokritulo estas homo, kiu ŝajnigas esti tia, kia li ne estas, kiu surmetas falsan fronton. (2 Timoteo 3: 5; Mateo 23: 13,14). Li ŝajnigas sin sankta homo sed vivas en sekreta peko. Li faras bonajn aferojn por esti vidata de homoj kaj por akiri homajn laŭdojn. Li surmetas mantelon de religio por kovri siajn multajn pekojn. Jesuo komparis la hipokritulojn kun blanke kalkitaj tomboj, kiuj estas puraj kaj blankaj ekstere, sed putraj interne. Hipokritulo pli zorgas pri la ekstera aspekto de pureco ol pri la ena pureco. Hipokritulo preĝas al Dio nur dum problemoj, malsano kaj danĝero, aŭ kiam li bezonas, sed kiam Dio helpis lin tra sia problemoj, li ne amas Dion kaj ne pasigas tempon kun Dio en preĝo. Li similas al Faraono, kiu konfesis sian pekon kaj la pekon de sia nacio, kiam la plagoj

venis sur Egiptujon kaj petis Moseon preĝi, sed tuj kiam la plagoj finiĝis, li kaj lia popolo malmoligis siajn korojn. (Eliro 9: 27-34; 10: 16-20). La hipokritulo juĝas kaj kritikas aliajn severe pro malgrandaj kulpoj, dum li mem kulpas pri multe pli grandaj kulpoj. Li rapide detektas aŭ vidas la makulon en la okuloj de sia frato, sed ne povas vidi la lignotabulon en sia propra. (Mateo 7: 5). Li tre ŝatas eksterajn preĝejajn ceremoniojn kaj la konservadon de tradicioj, sed ne ŝatas la spiritan kultadon al Dio. (Mateo 15: 2,7,8,9). La hipokritulo ŝatas fari longajn preĝojn publike, sed havas nenium kontakton kun Dio en la hejmo.

La peko de hipokriteco estas tre malfacile kuracebla, ĉar ĝi kaŝas sin tre lerte sub diversaj manteloj de religiaj agadoj. Ĝi ankaŭ kaŭzas eksterulojn kaj paganojn malami la kristanan religion. Dio malamas hipokritecon per sia tuta koro. La profeto Jesaja diras: "La juĝo de Dio estas kiel fajro, kiu brulas por ĉiam. Ĉu iu el ni povas travivi tian fajron? Vi povas travivi, se vi diras kaj agas ĝuste. Ne uzu vian potencon por trompi malriĉulojn, kaj ne akceptu subaĉetaĵojn. Ne aliĝu al tiuj, kiuj planas murdi aŭ fari aliajn malbonajn aferojn." (Jesaja 33: 14,15). "Kaj la kvalito de la laboro de ĉiu homo vidiĝos kiam la tago de Kristo elmontros ĝin. Ĉar en tiu Tago fajro malkaŝos ĉies laboron, la fajro testos ĝin kaj montros sian veran kvaliton." (1 Korintanoj 3:13). Jesuo diris: "Gardu vin kontraŭ la feĉo de la Fariseoj - mi celas ilian hipokritecon. Ĉio, kio estas kaŝita, estos malkovrita, kaj ĉiu sekreto estos sciigita." (Luko 12: 1b, 2). La tuta ĉapitro de Mateo 23 estis verkita por averti nin pri la peko de hipokriteco. Jesuo riproĉis kaj avertis la skribistojn kaj fariseojn pro ilia hipokriteco. Li nomis ilin serpentoj kaj filoj de serpentoj, kaj diris: "Kiel terure por vi, instruistoj de la Leĝo kaj Fariseoj! Hipokrituloj! Vi purigas la eksteron de via kaliko kaj plado, dum la interno estas plena de tio, kion vi akiris per perforto kaj egoismo. Blinda Fariseo! Purigu unue tion, kio estas interne de la taso,

kaj tiam ankaŭ la ekstero estos pura! " "Kiel terure por vi instruistoj pri la Leĝo kaj Fariseoj! Hipokrituloj! Vi estas kiel blanke kalkitaj tomboj, kiuj aspektas bone ekstere, sed plenaj de ostoj kaj kadukaj kadavroj interne. Sammaniere ekstere vi aperas bone al ĉiuj, sed interne vi estas plena de hipokriteco kaj pekoj. " (Mateo 23: 25-28)

En la lastaj tagoj homoj forturniĝos de la vero kaj sekvos mensogajn spiritojn kaj instruojn de demonoj, disvastigitaj de trompemaj mensoguloj, kies konsciencoj mortis, kvazaŭ bruligitaj per varma fero. "(1 Timoteo 4: 1-2 Ili ne evitos la kondamnon de la infero.

Savo

Kiel ni povas esti liberigitaj de ĉi tiu mortiga veneno de hipokriteco? La unua afero estas permesi al Dio, per Lia Spirito kaj Lia Vorto, kondamni nin, kie la spirito de hipokriteco eble ekprenis nin. Vera pento kaj plena konfeso antaŭ Dio, kaj kie necese antaŭ la homo, estas la komenco de liberigo de ĉi tiu granda kaj profundradika peko. Ni devas plene konstati, ke la ĉionvidanta okulo de Dio povas vidi ĉiun pekon. Ni eble kaŝos nin de la okuloj de aliaj kaj eble trompos nin mem, sed ni neniam povas trompi Dion. Li konas la pensojn kaj intencojn de la koro kaj Lia orelo povas aŭdi tion, kion oni sekrete parolas. Ni devas memori, ke nia ĉiu penso estas konata en la ĉielo. Ni ne povas kaŝi nin de la okulo de Dio. "Ĉio kaŝita estos malkovrita, kaj ĉiu sekreto estos konata." (Luko 12: 2) La espero de la hipokritulo pereos, ĉar hipokritulo ne staros antaŭ Li. Kio estas la espero de la hipokritulo, kiam Dio forprenas lian animon? Ĉu Dio aŭdos lian krion, kiam venos al li problemo? La oferoj de Dio estas humila spirito. "Mia ofero estas humila spirito, ho Dio. Vi ne rifuzos humilan kaj pentantan koron." (Psalmoj 51: 17). Vi do povas trovi liberigon per humila pento kaj konfeso al Dio kaj turni vin de la vivo de hipokriteco por vivi veran

kristanan vivon, en kiu la fruktoj de pento kaj de la Spirito vidiĝas.

Ne estu vesperto

Vesperto aspektas kiel birdo kaj tamen ĝi ne estas birdo. Ĝi aspektas kiel muso sed ĝi ne estas muso. Ĝi estas nek birdo nek muso. Ĝi ŝatas mallumon pli ol lumon. Ĝi estas bildo de multaj tiel nomataj kristanoj, kiuj iras al preĝejo de dimanĉoj, kaj la reston de la semajno ili vivas · vivo de peko. Iun tagon ili ŝajnigas sin kristanoj, la sekvan tagon ili similas al la pekulo de la mondo kaj al la nekredanto. Ili ŝajnas esti kristanoj, sed en siaj koroj ili ankoraŭ alkroĉiĝas al la malnovaj paganaj idoloj, konsentas kun la diablo, kiu estas la dio de ĉi tiu mondo, kaj faras ĉiajn pekojn. Ili provas servi Dion kaj Satanon. Ili similas al la vesperto, nek unu aferon nek la alian, kaj ili ŝatas mallumon pli ol lumon. Ne estu vesperto. Estu kristano. "Mi volus, ke vi estu aŭ unu aŭ la alia." Dio diris: "Sed ĉar vi estas varmeta - nek varma nek malvarma - mi kraĉos vin el mia buŝo." (Revelacio 3: 15,16).

Ĉi tiu Evangelia traktado estis tradukita per komputilo. Se vi povas korekti aŭ plibonigi la lingvon, bonvolu kontakti la oficejon per info@angp.co.za

Se vi trovis savon en Kristo, aŭ alie estis benita per nia evangelia literaturo, bonvolu informi nin. Ni ŝatus danki Dion kun vi, kaj memori vin plu en niaj preĝoj. Senpaga Evangelia literaturo, libroj kaj leteroj en pli ol 540 lingvoj, bonvolu kontakti nin:

LA KORO DE HOMO

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)